

Evangelium Mt 22, 01-14

+ Aus dem heiligen Evangelium nach Matthäus

In jener Zeit

1 erzählte Jesus den Hohenpriestern und den Ältesten des Volkes das folgende Gleichnis:

2 Mit dem Himmelreich ist es wie mit einem König, der die Hochzeit seines Sohnes vorbereitete.

3 Er schickte seine Diener, um die eingeladenen Gäste zur Hochzeit rufen zu lassen. Sie aber wollten nicht kommen.

4 Da schickte er noch einmal Diener und trug ihnen auf: Sagt den Eingeladenen: Mein Mahl ist fertig, die Ochsen und das Mastvieh sind geschlachtet, alles ist bereit. Kommt zur Hochzeit!

5 Sie aber kümmerten sich nicht darum, sondern der eine ging auf seinen Acker, der andere in seinen Laden,

6 wieder andere fielen über seine Diener her, misshandelten sie und brachten sie um.

7 Da wurde der König zornig; er schickte sein Heer, ließ die Mörder töten und ihre Stadt in Schutt und Asche legen.

8 Dann sagte er zu seinen Dienern: Das Hochzeitsmahl ist vorbereitet, aber die Gäste waren es nicht wert, eingeladen zu werden.

9 Geht also hinaus auf die Straßen und ladet alle, die ihr trifft, zur Hochzeit ein.

10 Die Diener gingen auf die Straßen hinaus und holten zusammen, die sie trafen, Böse und Gute, und der Festsaal füllte sich mit Gästen.

11 Als sie sich gesetzt hatten und der König eintrat, um sich die Gäste anzusehen, bemerkte er unter ihnen einen Mann, der kein Hochzeitsgewand anhatte.

12 Er sagte zu ihm: Mein Freund, wie konntest du hier ohne Hochzeitsgewand erscheinen? Darauf wusste der Mann nichts zu sagen.

13 Da befahl der König seinen Dienern: Bindet ihm Hände und Füße, und werft ihn hinaus in die äußerste Finsternis! Dort wird er heulen und mit den Zähnen knirschen.

- 28. Sonntag im Jahreskreis (A) الأحد الثامن و العشرون من الدورة السنوية

15. Oktober

14Denn viele sind gerufen, aber nur wenige auserwählt.

انجيل القديس متى 22، 1-14

مت-22-1: وَاسْتَأْنَفَ يَسُوعُ الْكَلَامَ، وَخَاطَبَهُمْ مِنْ جَدِيدٍ بِأَمْثَالٍ، قَائِلًا:

مت-22-2: "يُشَبِّهُهُ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ بِمَلِكٍ صَنَعَ عُرْسًا لِابْنِهِ.

مت-22-3: وَأَرْسَلَ غِلْمَانَهُ لِيَسْتَقْدِمُوا الْمَدْعُوعِينَ إِلَى الْعُرْسِ. فَلَمْ يُرِيدُوا أَنْ يَأْتُوا.

مت-22-4: فَأَرْسَلَ أَيْضًا غِلْمَانًا آخَرِينَ، وَقَالَ: قُولُوا لِلْمَدْعُوعِينَ: هَا إِنِّي قَدْ أَعَدَدْتُ غَدَائِي؛ ثِيرَانِي وَمُسَمَّنَاتِي قَدْ دُبِحَتْ؛ كُلُّ شَيْءٍ مُعَدٌّ، فَهَلُّمُوا إِلَى الْعُرْسِ.

مت-22-5: وَلَكِنَّهُمْ لَمْ يَكْتَرِثُوا، بَلْ ذَهَبُوا هَذَا إِلَى حَقْلِهِ، وَهَذَا إِلَى تِجَارَتِهِ؛

مت-22-6: وَالآخَرُونَ قَبَضُوا عَلَى الْغِلْمَانِ فَشَتَمُوهُمْ وَأَمَاتُوهُمْ.

مت-22-7: فَتَمَيَّزَ الْمَلِكُ غَيْظًا، وَأَنْفَذَ جُيُوشَهُ، فَأَهْلَكَ أَوْلِيكَ الْقَتْلَةَ، وَأَحْرَقَ مَدِينَتَهُمْ.

مت-22-8: حِينَئِذٍ قَالَ لِلْغِلْمَانِ: الْعُرْسُ مُعَدَّةٌ وَأَمَّا الْمَدْعُوعُونَ فَعَبْرٌ مُسْتَحَقِّينَ.

مت-22-9: فَأَذْهَبُوا إِلَى مَفَارِقِ الطَّرِيقِ، وَكُلٌّ مِنْ وَجَدْتُمْ فَادْعُوهُ إِلَى الْعُرْسِ.

مت-22-10: فَخَرَجَ أَوْلِيكَ الْغِلْمَانِ إِلَى الطَّرِيقِ وَجَمَعُوا كُلَّ مَنْ وَجَدُوا، أَشْرَارًا وَصَالِحِينَ؛ فَحَفَلَتْ قَاعَةُ الْعُرْسِ بِالْمُتَكِّينِ.

مت-22-11: "وَدَخَلَ الْمَلِكُ لِيَنْظُرَ الْمُتَكِّينَ، فَأَبْصَرَ هُنَاكَ إِنْسَانًا لَيْسَ عَلَيْهِ حُلَّةُ الْعُرْسِ.

مت-22-12: فَقَالَ لَهُ: يَا صَاحِبَ، كَيْفَ دَخَلْتَ إِلَى هُنَا وَلَيْسَ عَلَيْكَ حُلَّةُ الْعُرْسِ؟- فَلَمْ يَفْهَمْ بِكَلِمَةٍ.

مت-22-13: عِنْدَئِذٍ قَالَ الْمَلِكُ لِلْغِلْمَانِ: أَوْثِقُوا يَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ، وَاطْرَحُوهُ فِي الظُّلْمَةِ الْخَارِجِيَّةِ: هُنَاكَ يَكُونُ الْبُكَاءُ وَصَرِيفُ الْأَسْنَانِ!

مت-22-14: فَإِنَّ الْمَدْعُوعِينَ كَثِيرُونَ، أَمَّا الْمُخْتَارُونَ فَفَقِيلُونَ".